

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124511202064.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Jeg befandt af hendes Fortælling om et og andet, hender i sin Tid var hændtes, at der var et godt Hjerte i hender, at hun var bleven ofte bedragen for sin Godtroenhed. Hun havde og kendt mig i min Velmagt, tjent en Raadmands Kvinde, som i mine Bryllupsdage var For-Gangs-Kone, og kom den Stads med Fyrværk og anden Herlighed meget vel i Hu; græd, naar hun fortælte det, og havde en stor Medlidenhed med mig. Hun var en Jyde, en Bunde-Daatter, men *værret* gift med en Regiments-Kvarter-Mester. Saa jeg efterhaanden fik *Affection* til hender¹, bad hender hælde Christian og spørge, hvorledes Doctern lidde; sagde hender, at Christian vel kunde gøre stønnem nogen Tjenneste at købe et og andet for os, thi han havde en Dreng, ja stønnem to, som gik Ærinder for hannem, men jeg troede ikke forrige Kvinde, saa han købte aldrig intet for mig, tilmed vilde den Kvinde intet spinde; men Christian skulde nok fly os nu, hvad vi vilde have, for vorres Lys. Og eftersom hun ikke skøtted om at drikke Vin (thi hver Maaltid fik Kvinden da en halv Potte frans Vin), saa sagde jeg: "Giver Chresten Eders Vin, som jeg giver Christian min Vin, saa kan Chresten lade den staa hos Kælder-Svenden og tage den hver Uge, saa er det en Profit for ham, og saa ser han intet, om han endskønt mærker noget." Det skede, og lod Christian os gøre to Haand-Tene. Min var ikkun liden, men hendes, som den burde. Jeg spandt lidet, tvandt det til Traa, som endnu er i min Gemme, Christian flyde hender saa meget Hør, som hun begærte, for Penge, bar en hel Krans² i sine Bukser *tillige*³ op til hender. Hun spandt paa Haand-Ten en god Del, og jeg lavede min Væv saaledes paa en Stol, jeg laa⁴ neder paa Bordet: bandt den ene Bom med Baand *-*-*⁵ 201 og Snorer, jeg selv havde gfort, saaledes, at naar Trappe-Døren blev sat Nøglen udi, saa kunde jeg med et Drav løse min Væv og faa den anden Bom løs, som var bunden til mit Liv, og alting lagt bort, førend min inderste Dør blev oplukt. Jeg gjorde mig og et Spjæld¹ (før havde jeg Søller), saa jeg vævede alene; havde og faaet en ret Væver-Kam, saa vi vare meget flittige, hver i sit Arbejde.